

Εξώφυλλο

ISSN: 2944-9391

Η ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ▪ ΚΥΡΙΑΚΗ 6 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2024 ▪ ΤΕΥΧΟΣ #316

**ΠΟΣΑ ΚΑΙ ΤΙ ΣΠΙΤΙΑ ΕΧΟΥΜΕ
ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ ΚΑΙ ΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ**

Η ΒΔΟΜΑΔΑ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ, ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Οι πιο διαβασμένες ειδήσεις στον Τύπο Ιωαννίνων,
τη βδομάδα που πέρασε

1 Αναβολή λόγω ασθένειας του περιφερειάρχη

Η ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ του Περιφερειακού Συντονιστικού Οργάνου Πολιτικής Προστασίας Ηπείρου, η οποία ήταν προγραμματισμένη για αύριο 30 Σεπτεμβρίου, αναβάλλεται.

<https://typos-i.gr/article/anabolh-logw-as8eneias-toy-perifereiarxh>

2 Η πολιτιστική ατζέντα της εβδομάδας (30 Σεπτεμβρίου-7 Οκτωβρίου)

ΟΧΙ ΚΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ πλούσια η πολιτιστική ατζέντα της πρώτης εβδομάδας του Οκτωβρίου στα Γιάννενα. Σύμφωνα με τις ανακοινώσεις που έχουν γίνει.

<https://typos-i.gr/article/gianne-na-h-politistikh-atzenta-ths-ebdoma-das-30-septembrioy-7-oktwbrioy>

3 Παλιό Πανεπιστήμιο: Χωρίς τη μαρμαρίνη επιγραφή

Η ΜΑΡΜΑΡΙΝΗ επιγραφή «Πανεπιστήμιον Ιωαννίνων» δεν υπάρχει πια στην είσοδο του κτιρίου στην οδό Δομπόλη, εκεί όπου μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του '90 στεγαζόταν το πανεπιστημιακό ίδρυμα.

<https://typos-i.gr/article/palio-pane-pisthmio-xwris-th-marmarinh-epigraphh>

4 Το σύστημα που πιέζεται και «αγριεύει»

<https://typos-i.gr/article/sythma-poy-piezetai-kai-agrieyei>

Ο Τύπος χρειάζεται τη στήριξή σας

Ο Τύπος Ιωαννίνων typos-i.gr, είναι ένα ανεξάρτητο, συνεταιριστικό μέσο ενημέρωσης στα Γιάννενα, με τρεις εργαζόμενους πλήρους απασχόλησης.

Τίποτα από τα παραπάνω δεν είναι δεδομένο στα ΜΜΕ.

Είναι επίσης ένα μέσο ενημέρωσης που θέλει και επιδιώκει να βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στους αναγνώστες και τις αναγνώστριές του. Γιατί το αναγνωστικό κοινό είναι πάντα αυτό που τελικά έχει τον τελευταίο λόγο. Και έτσι πρέπει. Αυτό που θέλουμε, είναι προοπτικά να βασιζόμαστε αποκλειστικά στις συνδρομές των αναγνωστών και αναγνωστριών μας.

Η επιβίωση της δημοσιογραφίας, πόσο μάλλον σε τοπικό επίπεδο, δεν είναι εύκολη υπόθεση.

Με την προϋπόθεση της αλληλεπίδρασης και της συνειδητοποίησης του πραγματικού ρόλου ενός μέσου ενημέρωσης, ο «Τύπος Ιωαννίνων» ζητάει τη στήριξή σας.

Τη στήριξη του καθενός και της καθεμίας από εσάς που μας διαβάζει τόσα χρόνια και που μας εμπιστεύεται.

Κάνοντας μια συνδρομή μέσω του **Patreon**, με 5 ευρώ το μήνα, στηρίζετε την ύπαρξη του typos-i.gr και όλων των πραγμάτων που δημιουργούμε.

Από τις καθημερινές ειδήσεις και την ενημέρωση, μέχρι τις εκδόσεις, τα ντοκιμαντέρ κ.ο.κ.

Για να κάνετε τη συνδρομή, πατήστε το κόκκινο «κουμπί» στο τέλος του άρθρου ή απλά, τον εξής σύνδεσμο: https://www.patreon.com/TyposI?fan_landing=true

Μέσω του Patreon, μιας πλατφόρμας στήριξης δημιουργών περιεχομένου, θα μπορείτε να βλέπετε είτε αποκλειστικό περιεχόμενο, άρθρα που ανεβαίνουν μόνο εκεί δηλαδή και όχι δημόσια, είτε να έχετε πρόσβαση νωρίτερα σε podcasts, ψηφιακά έντυπα, είτε να συμμετέχετε σε κληρώσεις για θεάματα που γίνονται στα Γιάννενα.

Επίσης, μπορείτε εκεί να δείτε όλο το **ντοκιμαντέρ By the Lake**, για τη μουσική σκηνή των Ιωαννίνων μεταξύ 1975-1995, αλλά και να κατεβάσετε **δύο ψηφιακές εκδόσεις** του Τύπου Ιωαννίνων.

Επιπλέον, κάθε συνδρομητής-τρια θα λάβει έναν κωδικό έκπτωσης για τον επόμενο τόμο «**25+1 ρετρό ιστορίες**» που θα κυκλοφορήσει το 2024.

Ουσιαστικά, μέσω του Patreon, κάνετε μια πάγια εντολή για κάθε μήνα μέσω της τραπεζικής σας κάρτας. Δεν πρόκειται να σας ζητηθούν τραπεζικοί κωδικοί ή ο,τιδήποτε προσωπικό. Το Patreon είναι μια αναγνωρισμένη και ασφαλής πλατφόρμα στήριξης δημιουργών.

Αν έχετε πρόβλημα στην εγγραφή, μπορείτε να επικοινωνήσετε μαζί μας με mail ή στο messenger της σελίδας του Τύπου στο facebook, για πληροφορίες.

 BECOME A PATRON

Το «Σειστρούνιον» της Λάκκας Σουλίου

[ΤΗΣ **ΒΑΡΒΑΡΑΣ ΑΓΓΕΛΗ**]

Το Σιστρούνι είναι ένα ημιορεινό χωριό των Ιωαννίνων, σε υψόμετρο 400 μ. - ένα από τα σημαντικά χωριά της Λάκκας Σουλίου.

Στην ευρύτερη περιοχή του Σιστρούνιου, τον Ιούνιο του 1800, έγινε μία από τις μεγάλες μάχες μεταξύ των Σουλιωτών και των στρατευμάτων του Αλή πασά. Οι Σουλιώτες, με αρχηγό τον Φώτο Τζαβέλλα, είχαν αναδειχτεί νικητές σε αυτή τη μάχη.

Σε βυζαντινά κείμενα ήδη από τον 14ο αιώνα, αναφέρεται ως «Σεστρούνι», όπως στα δύο χρυσόβουλα του αυτοκράτορα Ανδρόνικου (1319 και 1321). Αργότερα, καταγράφεται και ως «Σειστρούνιον».

Τον τύπο αυτόν το χωριό τον διατήρησε μέχρι το 1928. Με τη σύσταση των

κοινοτήτων στην ελεύθερη Ελλάδα, το 1919, το χωριό καταγράφηκε ως «Σειστρούνιον». Εννιά χρόνια μετά, έγινε «Σιστρούνιον».

Όπως συμβαίνει σε πολλές περιπτώσεις, η προέλευση της ονομασίας του τοπωνυμίου δεν είναι βέβαιη. Ο καθηγητής Γλωσσολογίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων Κώστας Ευ. Οικονόμου, στην εργασία του «Τα οικωνύμια του Νομού Ιωαννίνων-Γλωσσολογική εξέταση» αποδίδει το τοπωνύμιο «Σιστρούνι» σε αρχαία σλάβικη λέξη που σημαίνει «αδελφή». Προσθέτει δε ότι ο τύπος του τοπωνυμίου με «ει» (Σειστρούνι) προέρχεται πιθανώς από παρετυμολογία προς το ρήμα «σειώ».

Κοντά στο χωριό, δίπλα από τη Μονή της Γενεθλίου της Θεοτόκου, αναβλύζουν οι πρώτες πηγές του Αχέροντα. Στο Σιστρούνι υπάρχουν αρκετά θρησκευτικά μνημεία.

Οι εκδόσεις του Τύπου Ιωαννίνων και της ΣΧΗΜΑ ΚΟΙΝ.Σ.ΕΠ

**«25+1
ΡΕΤΡΟ ΙΣΤΟΡΙΕΣ»**

**«25+2
ΡΕΤΡΟ ΙΣΤΟΡΙΕΣ»**

**«ΟΙ 'ΑΠΟΣΤΑΤΕΣ'
ΤΑ ΡΕΝΤΖΕΛΑ
ΚΑΙ ΟΙ ΔΗΜΑΡΧΟΙ»**

ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Ενα πολύ μεγάλο ζήτημα των ημερών, είναι τα ακίνητα στην Ελλάδα και φυσικά, η στέγαση. Η μετάβαση από την προστασία της πρώτης κατοικίας, στην «απελευθέρωση της αγοράς» με τη μεταβίβαση των «κόκκινων δανείων» σε funds, έχει δημιουργήσει μια καινούργια κατάσταση που αποβαίνει εις βάρος των πιο αδύναμων οικονομικά και προς όφελος των επιχειρηματικών συμφερόντων που συγκεντρώνουν ακίνητα προκειμένου να τα μεταπουλήσουν και γενικώς, να τα εκμεταλλευτούν. Πόσα όμως είναι τα ακίνητα στην Ελλάδα και πιο συγκεκριμένα, στα Γιάννενα; Το ερώτημα της καταγραφής είναι σημαντικό, όχι μόνο στατιστικά, αλλά και γιατί μπορεί να αποτυπώσει τους πιθανούς σκοπούς και τις τάσεις της αγοράς. Ειδικά για τα Γιάννενα που βρίσκονται ακριβώς στο σημείο της μετάβασης. Αναπτυσσόμενο airbnb, σημαντική θέση των ακινήτων στο περιουσιακό «χαρτοφυλάκιο» των πολιτών, άρα και στο εισόδημά τους. Σύμφωνα με τα πιο πρόσφατα επίσημα στοιχεία (ΕΛ-ΣΤΑΤ, 2024), οι κατοικίες σε όλη τη χώρα είναι 4.319.144 που κατοικούνται και 793.884 κενές.

ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ ΚΑΙ ΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

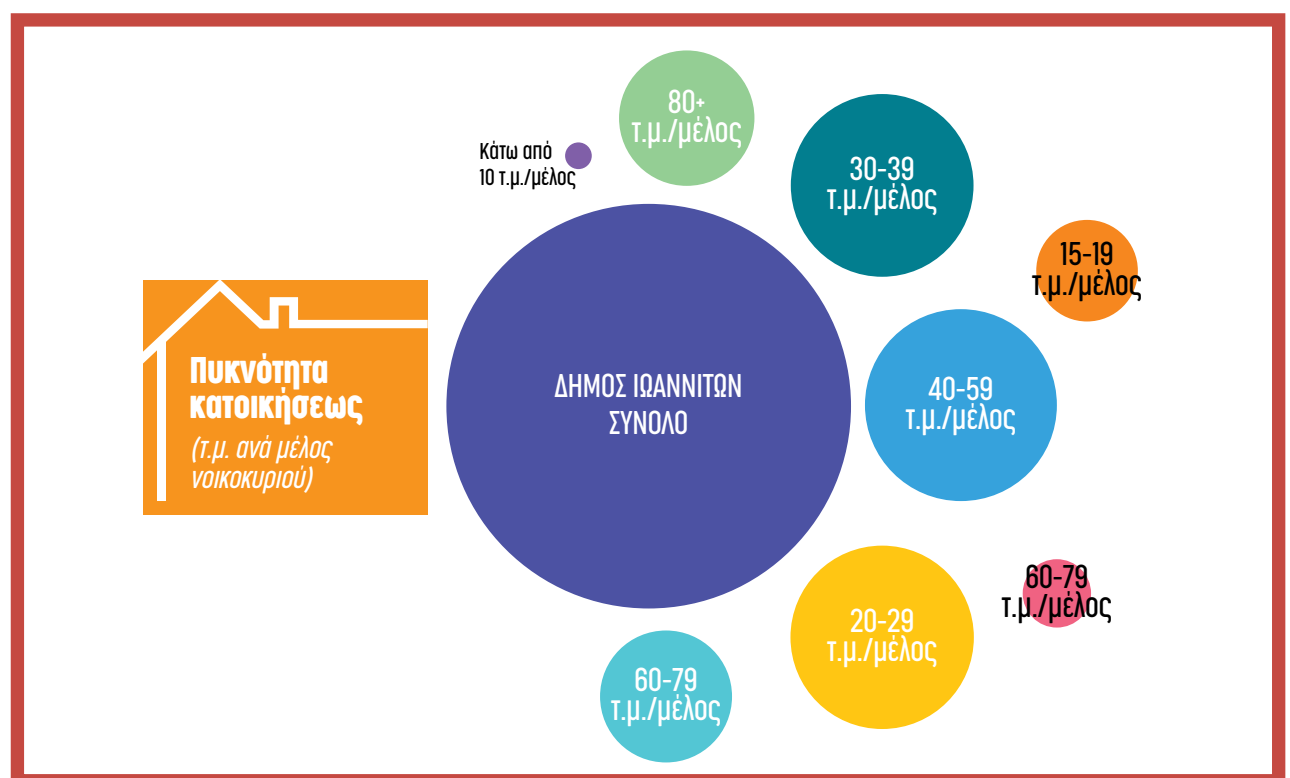
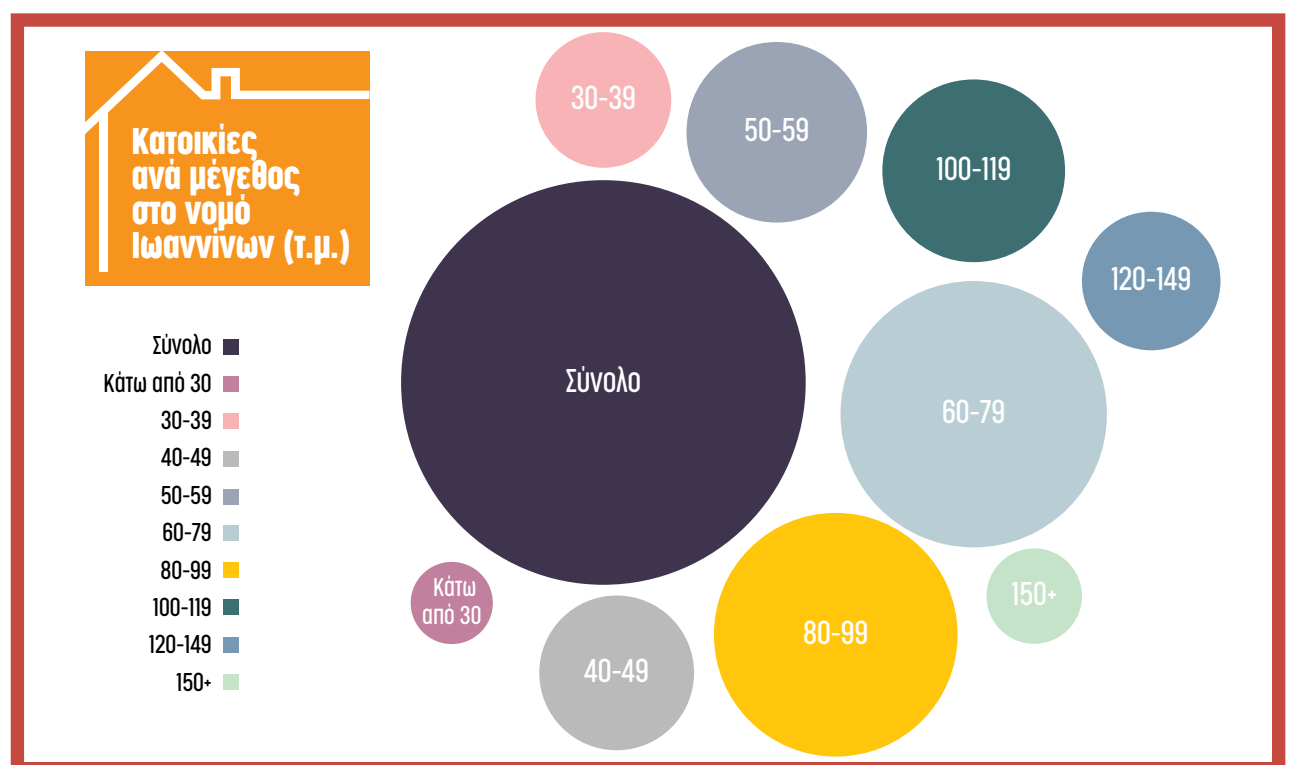
Στην Ήπειρο, υπάρχουν 132.134 σπίτια που κατοικούνται, άλλα 32.500 εξοχικά. Άδεια, είναι 22.817 σπίτια. Στα Γιάννενα υπάρχει η πλειοψηφία των παραπάνω: 66.548 κατοικούμενα σπίτια, 13.165 εξοχικά, 17.110 δευτερεύουσες κατοικίες. Κενά, είναι 13.431 σπίτια. Η πρώτη κατοικία, το 43,7% βρίσκεται σε μονοκατοικίες και το 41,5% σε πολυκατοικίες. Άλλο ένα 14,3% είναι διπλοκατοικίες. Είναι κυρίως σπίτια που φτιάχτηκαν την περίοδο 1961-2000 (το 59,6%) και μόλις το 18,3% είναι σπίτια της τελευταίας εικοσαετίας. Το υπόλοιπο 22,1% έχει χτιστεί πριν το 1961. Περίπου στο 49% των κατοίκων της Ηπείρου, αντιστοιχούν πάνω από 40 τετραγωνικά. Το 70,9% είναι ιδιοκατοικούμενα σπίτια. Το 60,4% δεν έχει πάρκινγκ και το 28,8% έχει 1 θέση πάρκινγκ. Μερικά ενδιαφέροντα συγκριτικά χαρακτηριστικά, είναι ότι ο νομός Ιωαννίνων έχει ελαφρά μεγαλύτερο ποσοστό ιδιοκατοικίας από το πανελλαδικό, αλλά και αρκετά χαμηλότερο ποσοστό ανθρώπων στους οποίους αναλογούν πάνω από 40 τετραγωνικά σπιτιού. Τα Γιάννενα έχουν μικρότερο ποσοστό πολυκατοικιών από τον μέσο όρο όλης της χώρας. Επίσης, τα σπίτια των Ιωαννίνων έχουν ελαφρά περισσότερες θέσεις πάρκινγκ (αναλογικά), σε σχέση με όλη τη χώρα. Τέλος, σε ό,τι αφορά τα στατιστικά, τα σπίτια στα Γιάννενα είναι παλιότερης κατασκευής, από ό,τι ο πανελλαδικός μέσος όρος.

ΠΟΣΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΕΓΕΘΟΣ ΤΩΝ ΣΠΙΤΙΩΝ;

Άλλο ένα σημαντικό στοιχείο: τα τετραγωνικά. Στο νομό Ιωαννίνων τα περισσότερα σπίτια είναι μεταξύ 60 και 79 τ.μ. Αντίστοιχα, σε πανελλαδικό επίπεδο αυτή η κατηγορία είναι και η πιο «ισχυρή». Επίσης, πολλά είναι τα σπίτια που κυμαίνονται από 80 ως 99 τ.μ. Επίσης, στον Δήμο Ιωαννιτών, η ιδιοκατοίκηση αναλογεί κυρίως σε 40-59 τ.μ. ανά μέλος του νοικοκυριού. Η αμέσως μεγαλύτερη ενότητα είναι τα 20-29 τ.μ. ανά μέλος.

ΚΑΤΟΙΚΙΑ:

Ιδιοκατοίκηση, μέγεθος και αναλογίες ανά κάτοικο

Η επιθυμία του Ισραήλ, ένα άπιστο όνειρο;

Η δολοφονία του ηγέτη της Χεζμπολάχ Χασάν Νασράλα ήταν ένα βήμα προς την αλλαγή «της ισορροπίας δυνάμεων στην περιοχή για τα επόμενα χρόνια», δήλωσε το Σάββατο ο Ισραηλινός πρωθυπουργός Μπενιαμίν Νετανιάχου.

Ο ηγέτης του Ισραήλ βλέπει μια ευκαιρία που ανοίγεται για μια θεμελιώδη αναδιάρθρωση της εξουσίας στη Μέση Ανατολή και μπορεί να υποθέσει ότι η Χεζμπολάχ είναι θανάσιμα τραυματισμένη. Η ολοκληρωτική νίκη, ωστόσο, σημειώνει το CNN, είναι άπιαστη και όσοι κερδίζουν αυτό που εύχονται συχνά ζουν για να το μεταβιβάσουν..

Από τις 17 Σεπτεμβρίου, το Ισραήλ έχει καταφέρει στη μαχητική ομάδα που υποστηρίζεται από το Ιράν το ένα πλήγμα μετά το άλλο στο Λίβανο - πρώτα οι εκρήξεις των βομβητών και των ασύρματων, στη συνέχεια μια μαζική αεροπορική επιδρομή στη νότια Βηρυτό που σκότωσε τον ανώτερο διοικητή Ιμπραήμ Ακίλ (μαζί με τουλάχιστον δύο δωδεκάδες πολίτες), ενώ τρεις ημέρες αργότερα ακολούθησε η έναρξη μιας βίαιης εκστρατείας βομβαρδισμών. Μέχρι το βράδυ της Παρασκευής -όταν ο Νασράλα σκοτώθηκε σε βομβιστική επίθεση που ισοπέδωσε πολλά κτίρια- η ανώτερη ηγεσία της Χιζμπολάχ είχε εξαλειφθεί σχεδόν ολοκληρωτικά.

Ωστόσο, η πρόσφατη ιστορία προσφέρει μόνο πικρά μαθήματα για τους ισραηλινούς ηγέτες - και άλλους - που τρέφουν μεγάλες φιλοδοξίες για τεκτονικές αλλαγές στο Λίβανο και στη Μέση Ανατολή γενικότερα.

Τον Ιούνιο του 1982, το Ισραήλ εισέβαλε στον Λίβανο με στόχο να συντρίψει την Παλαιστινιακή Απελευθερωτική Οργάνωση. Πέραν αυτού, ήλπιζε να εγκαθιδρύσει μια εύπλαστη χριστιανοκρατούμενη κυβέρνηση στη Βηρυτό και να εκδιώξει τις συριακές δυνάμεις από τη χώρα.

Απέτυχε και στα τρία. Ναι, οι παλαιστινιακές ένοπλες ομάδες στο Λίβανο αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τη χώρα βάσει μιας συμφωνίας που επιτεύχθηκε με αμερικανική μεσολάβηση και τους έστειλε στην εξορία στην Τυνησία, την Υεμένη και αλλού. Αλλά ο στόχος της κατάπιξης των παλαιστινιακών εθνικών φιλοδοξιών μαζί με την PLO απέτυχε. Πέντε χρόνια αργότερα, η Πρώτη Παλαιστινιακή Ιντι-

φάντα, ή εξέγερση, ξέσπασε στη Γάζα και εξαπλώθηκε στη Δυτική Όχθη. Σήμερα οι Παλαιστίνιοι είναι τόσο ανυποχώρητοι και ανήσυχτοι όσο ποτέ άλλοτε στην απόρριψη της ισραηλινής κατοχής.

Ο κύριος σύμμαχος του Ισραήλ στο Λίβανο κατά την εισβολή ήταν ο Μπασίρ Αλ Γκεμαγιέλ, ένας ηγέτης της χριστιανικής πολιτοφυλακής των Μαρωνιτών, ο οποίος εξελέγη από το κοινοβούλιο, αλλά πριν αναλάβει τα καθήκοντά του δολοφονήθηκε σε μια τεράστια έκρηξη στην ανατολική Βηρυτό. Τον αντικατέστησε ο αδελφός του, Αμίν, και υπό την ηγεσία του και με την ενεργό αμερικανική συμμετοχή και ενθάρρυνση, τον Μάιο του 1983, ο Λίβανος και το Ισραήλ υπέγραψαν συμφωνία για την εγκαθίδρυση κανονικών διμερών

σχέσεων. Μπροστά στην έντονη αντιπολίτευση, η κυβέρνηση έπεσε τον επόμενο Φεβρουάριο και σύντομα η συμφωνία ακυρώθηκε.

Οι ΗΠΑ, οι οποίες είχαν αναπτύξει στρατεύματα στη Βηρυτό μετά τις σφαγές Σάμπρα-Σατίλα τον Σεπτέμβριο του 1982, αποχώρησαν αφού η πρεσβεία τους βομβαρδίστηκε δύο φορές, μαζί με τους Αμερικανούς πεζοναύτες και τους στρατώνες του γαλλικού στρατού τον Οκτώβριο του 1983.

Ο εμφύλιος πόλεμος του Λιβάνου ξέσπασε εκ νέου και μαινόταν για περισσότερα από έξι χρόνια.

Οι συριακές δυνάμεις, οι οποίες είχαν εισέλθει στον Λίβανο το 1976 ως «αποτρεπτική δύναμη» υπό την εντολή του Αρα-

βικού Συνδέσμου, δεν αποχώρησαν παρά μόνο το 2005, μετά τη δολοφονία του πρώην πρωθυπουργού Ραφίκ Αλ Χαρίρι. Ίσως το πιο σημαντικό αποτέλεσμα της ισραηλινής εισβολής του 1982 ήταν η γέννηση της Χεζμπολάχ, η οποία συνέχισε να διεξάγει έναν αδυσώπητο ανταρτοπόλεμο που ανάγκασε το Ισραήλ να αποχωρήσει μονομερώς από το νότιο Λίβανο - σημαντικά η πρώτη και μοναδική φορά που μια αραβική στρατιωτική δύναμη ανάγκασε επιτυχώς το Ισραήλ να υποχωρήσει από αραβικά εδάφη. Αυτή η νέα ομάδα, με τη βοήθεια του Ιράν, αποδείχθηκε πολύ πιο θανατηφόρα και αποτελεσματική από τους Παλαιστίνιους μαχητές που το Ισραήλ είχε εκδιώξει με επιτυχία.

Η Χεζμπολάχ συνέχισε να πολεμά το Ισραήλ μέχρι εσχάτων στον πόλεμο του 2006 και τα επόμενα χρόνια έγινε μόνο ισχυρότερη, με σημαντική ιρανική βοήθεια.

«Σήμερα η Χεζμπολάχ είναι σε αταξία, με τις ισραηλινές μυστικές υπηρεσίες να έχουν σίγουρα διεισδύσει στο εσωτερικό της - αλλά και πάλι, θα ήταν πρόωρο να γραφτεί ο επιτάφιος της», προειδοποιεί το CNN. Ο νέος αρχηγός της Χασέμ Σι αφεντίν, ξάδελφος του Νασράλα και με στενότετους δεσμούς με την Τεχεράνη, θα θελήσει να δώσει μία απάντηση - εκδίκηση.

Πέρα από τον Λίβανο και το Ισραήλ, υπάρχει το παράδειγμα της εισβολής στο Ιράκ το 2003 υπό την ηγεσία των ΗΠΑ, ένα μάθημα για την αμοιβή της αχαλίνωτης ύβρεως. Καθώς ο ιρακινός στρατός κατέρρεε και τα αμερικανικά στρατεύματα έτρεχαν προς τη Βαγδάτη, η κυβέρνηση του Τζορτζ Μπους έτρεφε φαντασιώσεις ότι η πτώση του Σαντάμ Χουσεΐν θα οδηγούσε στην ανατροπή των καθεστώτων της Τεχεράνης και της Δαμασκού και θα πυροδοτούσε την άνθιση των φιλελεύθερων δημοκρατιών σε ολόκληρη την περιοχή.

Αντ' αυτού, η αμερικανική κατοχή του Ιράκ κατέληξε σε ένα λουτρό αίματος θρησκευτικής βίας, στο οποίο οι ΗΠΑ πλήρωσαν ακριβιά με αίμα και θησαυρούς, ενώ ο λαός του Ιράκ ακόμη περισσότερο. Η δολοφονία του Σαντάμ Χουσεΐν επέτρεψε στο Ιράν να εξαπλώσει την επιρροή του στην καρδιά του πολιτικού κατεστημένου της Βαγδάτης. Η Αλ Κάιντα, η οποία διαλύθηκε από την εισβολή στο Αφγανιστάν υπό την ηγεσία των ΗΠΑ, αναγεννήθηκε στο σουνιτικό τρίγωνο του Ιράκ και τελικά μεταμορφώθηκε στο Ισλαμικό Κράτος στη Συρία και το Ιράκ.

«Προσοχή σε αυτούς που υπόσχονται μια νέα αυγή, τη γέννηση μιας νέας Μέσης Ανατολής, μια νέα ισορροπία δυνάμεων στην περιοχή. Ο Λίβανος είναι μια μικρογραφία όλων αυτών που μπορεί να πানে στραβά», σημειώνει ο αναλυτής του CNN, Ben Wedeman..

ΕΥΡΩΠΗ:

Ο καλύτερος πελάτης της αμερικανικής βιομηχανίας όπλων

Οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αγοράζουν υπερβολικά μεγάλο μέρος του αμυντικού τους εξοπλισμού στο εξωτερικό, σχεδόν τα δύο τρίτα αυτού στις Ηνωμένες Πολιτείες, και αποτυγχάνουν να επενδύσουν αρκετά σε κοινά στρατιωτικά έργα, προειδοποίησε τη Δευτέρα έκθεση-ορόσημο για την ανταγωνιστικότητα της ΕΕ.

Τα 27 κράτη μέλη αποτυγχάνουν επίσης να αξιοποιήσουν στο έπακρο τις δυνατότητες έρευνας και ανάπτυξης της Ευρώπης για τον εκσυγχρονισμό των ενόπλων δυνάμεών τους, με μόλις ένα κλάσμα των αμερικανικών επενδύσεων, αναφέρει η έκθεση του πρώην πρωθυπουργού της Ιταλίας και επικεφαλής της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας Μάριο Ντράγκι.

Η έκθεση έρχεται καθώς η ΕΕ συνεχίζει να αγωνίζεται να βρει αρκετά όπλα και πυρομαχικά για να βοηθήσει την Ουκρανία να επιβιώσει από την ρωσική εισβολή, η οποία διανύει πλέον τον τρίτο χρόνο της, και να δώσει ώθηση στην αμυντική βιομηχανία της Ευρώπης. «Ακόμα δεν έχουμε ενώσει τις δυνάμεις μας στην αμυντική βιομηχανία για να βοηθήσουμε τις εταιρείες μας να ενσωματωθούν και να επιτύχουν κλίμακα», αναφέρει η έκθεση του Ντράγκι, η οποία ετοιμάζεται εδώ και ένα χρόνο και είναι πιθανό να τροφοδοτήσει την αναθεώρηση της βιομηχανικής στρατηγικής του μπλοκ. Η έκθεση επεσήμανε ότι

«δεν ευνοούμε επίσης τις ανταγωνιστικές ευρωπαϊκές αμυντικές εταιρείες».

Η έκθεση σημειώνει ότι, μεταξύ των μέσων του 2022 και των μέσων του 2023, το 63% του συνόλου των αμυντικών παραγγελιών της ΕΕ ανατέθηκε σε αμερικανικές εταιρείες και ένα επιπλέον 15% σε άλλους προμηθευτές εκτός ΕΕ. Την περασμένη εβδομάδα, η Ολλανδία προστέθηκε στον κατάλογο των μελών της ΕΕ που παρήγγειλαν πολεμικά αεροσκάφη F-35 μεγάλου προϋπολογισμού αμερικανικής κατασκευής.

Σε όλα τα 27 κράτη το 2022, οι δαπάνες για αμυντική έρευνα και ανάπτυξη ανήλθαν σε 10,7 δισεκατομμύρια ευρώ- μόλις το 4,5% του συνόλου- σε σύγκριση με 140 δισεκατομμύρια δολάρια στις Ηνωμένες Πολιτείες, ή περίπου το 16% όλων των αμυντικών δαπανών.

Οι σύμμαχοι του NATO -σχεδόν όλα τα μέλη του οποίου ανήκουν στην ΕΕ- έχουν αυξήσει τις αμυντικές δαπάνες από τότε που η Ρωσία προσάρτησε την ουκρανική χερσόνησο της Κριμαίας το 2014. Στόχος τους είναι κάθε χώρα να δαπανά τουλάχιστον το 2% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος για τον εθνικό αμυντικό προϋπολογισμό της.

Οι ηγέτες των ΗΠΑ έχουν παροτρύνει τους Ευρωπαίους συμμάχους και τον Καναδά να δαπανούν περισσότερα για την άμυνα για περισσότερο από μια δεκαετία, αν και ο πρώην πρόεδρος Ντόναλντ Τραμπ ήταν ο μόνος που απείλησε να αρνηθεί να υπερασπιστεί οποία-

δήποτε χώρα δεν σέβεται τον στόχο. Μεγάλο μέρος των χρημάτων επιστρέφει στην αμερικανική βιομηχανία.

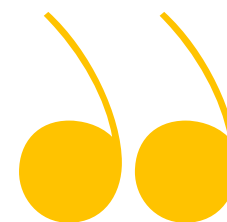
Το NATO προβλέπει ότι 23 από τα 32 μέλη του θα επιτύχουν ή θα υπερβούν τον στόχο του 2% μέχρι το τέλος του έτους, έναντι μόλις τριών χωρών το 2014. Οι δυτικές αμυντικές δαπάνες έχουν υποκινηθεί περαιτέρω από την πλήρη εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία το 2022.

Συν τοις άλλοις, οι σύμμαχοι του NATO θέλουν επίσης να αφιερώσουν τουλάχιστον το 20% των εθνικών αμυντικών δαπανών τους σε σημαντικό νέο εξοπλισμό. Αυτό περιλαμβάνει κονδύλια για έρευνα και ανάπτυξη, τα οποία είναι ζωτικής σημασίας για τον εκσυγχρονισμό των ενόπλων δυνάμεών τους.

Η έκθεση υπογράμμισε τις ελλείψεις των χωρών που επενδύουν στην εθνική αμυντική τους βιομηχανία αντί για κοινές προμήθειες. Όταν η Ουκρανία απύθνησε έκκληση για πυροβολικό, για παράδειγμα, οι χώρες της ΕΕ προμήθευσαν 10 τύπους οβιδοβόλων. Ορισμένα χρησιμοποιούν διαφορετικά βλήματα των 155 χιλιοστών, προκαλώντας λογιστικούς πονοκεφάλους.

Αντίθετα, το αεροπλάνο μεταφοράς δεξαμενόπλοιων πολλαπλών ρόλων A-330 αναπτύχθηκε από κοινού, και αυτό επέτρεψε στις συμμετέχουσες χώρες να συγκεντρώσουν πόρους και να μοιραστούν το κόστος λειτουργίας και συντήρησης.

Η έκθεση σημειώνει ότι, μεταξύ των μέσων του 2022 και των μέσων του 2023, το 63% του συνόλου των αμυντικών παραγγελιών της ΕΕ ανατέθηκε σε αμερικανικές εταιρείες και ένα επιπλέον 15% σε άλλους προμηθευτές εκτός ΕΕ.

Γερό κόκαλο, ράτσα σπάνια, με παντοτινή ομορφιά, που έκανε όλο τον κόσμο να παραμιλάει και τους άνδρες να νιώθουν ένα σκίρτημα βλέποντάς την, ακόμη και ως κατατρεγμένη φτωχή μάννα ή ως παραδουλεύτρα στο νότο της Ιταλίας. Η Σοφία Λόρεν, ένα σύμβολο αιώνιας γοητείας, θα μας χαρίσει, με το αναμφισβήτητο και πηγαίο ταλέντο της, εδώ και 70 χρόνια, από τότε που πρωτοπάτησε το αγαλματένιο πόδι της στα κινηματογραφικά πλατό, αθάνατες ερμηνείες και το κυριότερο θα μας δώσει έμπνευση δημιουργίας όμα τη εμφανίσει.

Η Σοφία Λόρεν, το κορίτσι από τη Ρώμη, που μεγάλωσε, με την αγαπημένη της γιαγιά, μέσα στη φτώχεια και τον πόλεμο στην λατρεμένη της Νάπολη, κάτω από αντίξοες συνθήκες, μπαίνει στην τελευταία στροφή της ζωής της, πιάνοντας τα 90 της χρόνια (20 Σεπτεμβρίου 1934), μία μεγάλη γιορτή για τον κινηματογράφο, την Ιταλία και φυσικά τους αθεράπευτους εραστές του ωραίου. Αυτού του προσώπου, σμιλεμένου από τον Μιχαήλ Άγγελο, με τα πράσινα μάτια που περικλείουν όλη τη Μεσόγειο και που μπορούν να συγκριθούν μόνο με αυτά των άγριων αιλουροειδών, τα σαρκώδη χείλη, έτοιμα να σε πνίξουν από πόθο, τις εξαιρετικές αναλογίες και βεβαίως τις ατιθάσευτες καμπύλες της. Και μαζί αυτές οι μικρές ατέλειες, που ανυψώνουν ακόμη περισσότερο τη γοητείας της, σαν τις τελευταίες πινελιές του Λεονάρντο ντα Βίντσι.

ΣΟΦΙΑ ΛΟΡΕΝ

Στις 20 Σεπτεμβρίου του 1934, στην κλινική Βασίλισσα Μαργαρίτα της Ρώμης, ο Θεός κάνει ένα από τα θαύματά του, αποδεικνύοντας ότι εκτός από παντογνώστης είναι και μερακλής. Γεννιέται η Σοφία Βιλάνι Σικολόνε. Μπτέρα της είναι η Ναπολιτάνα Ρομίλντα Βιλάνι και πατέρας της, αγνώμονας για το θείο δώρο, ο Ρικάρντο Σικολόνε, ο οποίος τους εγκατέλειψε, ενώ είχαν αποκτήσει και μια δεύτερη κόρη, τη Μαρία. Η μπτέρα της τα μάζεψε και γύρισε στην πατρίδα της στο Ποτσουόλι, μία πανέμορφη παραλιακή περιοχή της Νάπολης, μέσα στο χαμό του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Τα παιδικά και εφηβικά χρόνια της θα είναι δύσκολα και φτωχικά και η Σοφία θα είναι πάντα περήφανη γι' αυτά. Θα ανταπεξέλθει με τη βοήθεια των συγχωριανών της και κυρίως της συνονόματης γιαγιάς της. Μάλιστα, μια βόμβα των συμμαχικών δυνάμεων, θα πλήξει το λιμάνι στο Ποτσουόλι, τραυματίζοντάς τη στο σαγόνι. Οι αντιξοότητες της εποχής θα την αναγκάσουν να κάνει διάφορες δουλειές - μέχρι και τη λαντζέρισα, ενώ όπως ήταν λογικό θα κοιτάξει να εκμεταλλευθεί την άγουρη ακόμη ομορφιά της. Έτσι στα 14 της θα συμμετάσχει στο διαγωνισμό ομορφιάς για Μις Ιταλία, που μπορεί να έχασε την πρωτιά, αλλά τράβηξε την προσοχή ενός έμπειρου ματιού που ήταν ανάμεσα στους κριτές, του διάσημου κινηματογραφικού μεγαλοπαραγωγού, Κάρλο Πόντι.

Ο ΝΤΕ ΣΙΚΑ ΚΑΙ Η ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ

Ξεκινά μαθήματα υποκριτικής και αρχίζει να παίζει σε κάποιες ταινίες ως κομπάρσος. Για την Σοφία τίποτα δεν ήταν εύκολο. Το 1953 ο Καρλο Πόντι θα τη συμβουλέψει να αλλάξει το όνομά της στο εύηχο Λόρεν. Ο πρώτος της πρωταγωνιστικός ρόλος που τράβηξε την προσοχή, για πρώτη φορά, ήταν το 1953 στο φιλμ «Aida», ενώ τον επόμενο χρόνο με την «Ερωτική Πολιορκία» του Ντε Σίκα και δίπλα στον ανυπέρβλητο κωμικό Τοτό, ανατέλλει το αστέρι της.

Η ΦΛΟΓΑ ΜΕ ΤΟΝ ΠΟΝΤΙ

Η γνωριμία της με τον Πόντι εξελίχθηκε σε ερωτική φλόγα που παραλίγο να τους κάψει. Κι αυτό γιατί το 1957 ο Πόντι θα βάλει τους δικηγόρους του να του βγάλουν διαζύγιο στο Μεξικό από την τότε σύζυγό του Τζουλιάννα κι ένα πιστοποιητικό γάμου με την Σοφία, ενώ εκείνη την εποχή στην Ιταλία το διαζύγιο δεν αναγνωριζόταν. Έτσι, η περιπέτειά τους εξελίχθηκε σε θρίλερ. Με μία ντρίπλα του Πόντι (να μετακομίσει στο Παρίσι, όπου επιτρέπονταν τα διαζύγια) κατάφερε να απελευθερωθεί από τα δεσμά του πρώτου του γάμου. Όχι εύκολα όμως. Έπειτα από

Το Όσκαρ

Από τα τέλη της δεκαετίας του 50 το όνομα της Σοφίας Λόρεν γίνεται ό,τι πιο καυτό υπάρχει στο παγκόσμιο σινεμά. Βρίσκεται παντού. Στο Χόλιγουντ, στην Ιταλία, στη Γαλλία. Όλοι θέλουν να την έχουν πρωταγωνίστρια, όλοι οι σταρ θέλουν να παίξουν μαζί της. Όμως, η καταξίωση θα έρθει το 1960 με το συγκλονιστικό δράμα «Η Ατιμασμένη» του Βιτόριο ντε Σίκα, με το οποίο η Σοφία θα κερδίσει το Όσκαρ «Α Γυναικείου Ρόλου, αλλά και τα βραβεία ερμηνείας στα κορυφαία ευρωπαϊκά φεστιβάλ, στις Κάννες, τη Βενετία και το Βερολίνο.

Η ηθοποιός φόρεσε μια αστραφτερή τίραρα στην 31η τελετή απονομής των βραβείων Όσκαρ το 1959, εμφανιζόμενη εδώ με τη Shirley Maclaine, τον Jacques Tati (με το Όσκαρ ξενόγλωσσας ταινίας για την ταινία MY UNCLE) και τον Dean Martin/oscars.org

8 χρόνια και μετά από τεράστιες ταλαιπωρίες, σκανδαλώδεις τίτλους, κραυγές και ψιθύρους, ακόμη και νομικές επιπτώσεις με την κατηγορία της διγαμίας, θα έρθει το πολυπόθητο διαζύγιο και το 1966 θα παντρευτούν σε ένα προάστιο του Παρισιού, ενώ θα αποκτήσουν και δυο γιους.

ΑΠΟ ΝΑΠΟΛΙΤΑΝΑ ΜΑΝΑ ΕΩΣ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ

Η Σοφία Λόρεν στην πολύχρονη διαδρομή της έπαιξε τα πάντα. Από την πριγκίπισσα, την πόρνη, την αγία, μέχρι την Ναπολιτάνα με οχτώ παιδιά, την κουρασμένη μεσόκοπη και την παραδουλεύτρα. Αλλά πάντα κρατώντας την απaráμιλλη γοητεία της, την πλανεύτρα ματιά της, προκαλώντας τον πόθο σε εκατομμύρια ανθρώπους. Ποιος μπορεί κανείς να ξεχάσει την έλξη που προκαλεί στον ομοφυλόφιλο καθηγητή (Μαρτσέλο Μαστρογιάνι) στο θαυμάσιο αντιφασιστικό δράμα του Ετόρε Σκόλα «Μια ξεχωριστή Μέρα», στην οποία υποδύεται μία μεσήλικη κουρασμένη γυναίκα ενός φασίστα; Ποιος μπορεί να μην τρελάθηκε με την ερμηνεία της και τη θεϊκή της εμφάνιση στην δραματική κωμωδία «Χθες, Σήμερα,

Αύριο» που υποδύεται τρεις χαρακτήρες, εκείνους της πολύτεκνης Ναπολιτάνας, της πλούσιας Μιλανέζας που αναζητά ερωτικές συγκινήσεις και της καλόκαρδης Ρωμαίας πόρνης, που μεταμορφώνει ένα παπαδοπαίδι σε άντρα;

Η ΎΔΡΑ, ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ ΤΟ ΔΕΛΦΙΝΙ

Η Σοφία Λόρεν, η οποία αγαπήθηκε όσο καμία άλλη σταρ στην Ελλάδα, θα μας ανταποδώσει την επιτυχία της στην Ελλάδα, πρωταγωνιστώντας το 1957 στην πρώτη ταινία του Χόλιγουντ που γυρίστηκε στη χώρα μας και στη γραφική Ύδρα, βάζοντας την Ελλάδα στον παγκόσμιο χάρτη του τουρισμού. Θα πρωταγωνιστήσει στη ρομαντική κομεντί «Το Παιδί και το Δελφίνι», μια ταινία του Νεγκουλέσκο, που βλέπεται μόνο και μόνο για την Σοφία και τα πλάνα από την Ύδρα. Σε συνέντευξή της στους Νιου Γιορκ Τάιμς είχε πει ότι «δεν θα ξεχάσω ποτέ την Ύδρα, ένα από τα πιο όμορφα μέρη στον κόσμο».

ΤΟ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΚΑΙ ΤΟ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΑΤΟ

Όμως, η Σοφία Λόρεν θα γυρίσει και πολ-

λές σπουδαίες ταινίες, πέρα από τις τεράστιες και γνωστές επιτυχίες της, με τις οποίες αναδεικνύει το ταλέντο της και την καθοριστική της συμβολή στο παγκόσμιο σινεμά. Οι περισσότερες ιταλικές, θα συμβάλουν στον μύθο της, αλλά και στη γοητεία που προκαλούσε κάποτε η Ιταλία και ο κινηματογράφος της. Ακόμη και με μια ανώδυνη ρομαντική της κωμωδία, εύκολα μπορεί να διακρίνει κάποιος την άβυσσο που χωρίζει εκείνη την εποχή από τη σημερινή, τη σκηνοθετική και σεναριακή μιζέρια, τις απρόσωπες και ατάλαντες πρωταγωνίστριες. Το παράδειγμα της Μόνικα Μπελούτσι χαρακτηριστικό. Έγινε σταρ μόνο και μόνο ως υποκατάστατο της Λόρεν.

Σήμερα, η Σοφία Λόρεν ζει ήρεμα στη Γενεύη, μαγειρεύοντας τα αγαπημένα της σπαγγέτι, έχοντας δίπλα της παιδιά και εγγόνια, καλούς φίλους και παλιούς συνεργάτες, απ' όσους έχουν απομείνει. Να θυμούνται τις δοξασμένες εποχές, ενός μεγάλου κινηματογράφου, τεράστιων δημιουργιών, των ανθρώπων που έχτισαν τον μύθο του ιταλικού σινεμά. Και κυρίως, τους Βιτόριο ντε Σίκα και Μαρτσέλο Μαστρογιάνι.

ΑΠΕ-ΜΠΕ/Χ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

«Γλωσσίδα»

ΓΛΩΣΣΙΔΙΑ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΠΑΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

Τα «Γλωσσίδα» του Ανδρέα Παππά, που κυκλοφόρησαν πριν από λίγο καιρό από τις εκδόσεις Πατάκη, προέρχονται από την ομότιτλη στήλη του στην εφημερίδα «Τα Νέα», αλλά αποκτώντας τη μορφή βιβλίου απευθύνονται εκ των πραγμάτων, σε ένα κατά πολύ ευρύτερο κοινό. Στις σελίδες του, είναι τώρα εύκολο να σκύψουν άνθρωποι με ειδικό ενδιαφέρον για τη γλώσσα (και απ' όσο ξέρουμε υπάρχουν πολλοί στη χώρα μας) μα και αναγνώστες-πολίτες, οι οποίοι παρακολουθούν την καθημερινότητα του δημόσιου βίου, στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, διαλέγουν βιβλία λογοτεχνίας από την εγχώρια παραγωγή, ξεχωρίζουν δείγματα από τον μεγάλο όγκο των μεταφράσεων ή νοιάζονται για ζητήματα της τέχνης και της Ιστορίας.

Το βιβλίο του Παππά, με χαρακτηριστικό υπότιτλο «Κείμενα για τη γλώσσα και όχι μόνο», δεν θα αρέσει σε εκείνους που αγαπούν τους αδιάρρηκτους κανόνες ή τρέφουν υπέρμετρο σεβασμό για τις σιδερένιες πειθαρχίες. Οι κρίσεις του είναι συχνά αυστηρές, ή και πολύ αυστηρές, οι διατυπώσεις του, παρά τη εν γένει μετριοπάθειά τους, καταλήγουν σε ιδιαίτερος αιχμηρά συμπεράσματα και κανένας σύγχρονος μύθος (γλωσσικός, πολιτικός ή ιστορικός) δεν μοιάζει ικανός να αντισταθεί στην κριτική του διύλιση. Από την άλλη, ωστόσο, πλευρά, κι αυτό είναι το κυριότερο, ο συγγραφέας, που είναι σταθερά φιλοπαίγμων, δεν επηρεάζεται από κανενός είδους δόγμα, δεν πιστεύει -και εκ τούτου δεν εφαρμόζει- οιαδήποτε ρυθμιστική αρχή και δεν πορεύεται έξω από την πραγματικότητα, παραμένοντας επίμονα στο πεδίο του εφικτού. Κάτι τέτοιο σημαίνει πως νιώθει υποχρεωμένος να προτείνει συγκεκριμένες λύσεις, προβαίνοντας στους πάντοτε αναγκαίους συμβιβασμούς και συγκερασμούς.

Άξιος μεταφραστής, επιμελητής εκδόσεων, δοκιμογράφος και οξύς πολιτικός αρθρογράφος, ο Παππάς εντοπίζει, με υπομονή μυρμηγκιού, γλωσσικά λάθη και λεκτικά ολισθήματα, ανακρίβειες, βάρβαρες χρήσεις των ελληνικών, κλισέ που βγάζουν μάτι, καθώς και πλήθος εκφραστικές ανεπάρκειες (τα ανάλογα ισχύουν και για τις μεταφραστικές του παρατηρήσεις), δίχως να ζητάει επί πίνακι την κεφαλήν όσων λανθάνουν. Γιατί τα λάθη είναι περίπου αναπόφευκτα, και στην καθημερινή εκφορά και γραφή της γλώσσας και στις μεταφράσεις. Με την πάροδο δε του χρόνου, δεν αποκλείεται κάποια λάθη να «απολανθάνονται». Τι ευρηματική λέξη, παρά τη λόγια καταγωγή της, προκειμένου να μιλήσουμε για ένα πολύ πυκνό και αενάως επαναλαμβανόμενο φαινόμενο - την καθιέρωση λαθών στον καθημερινό λόγο τα οποία αν δοκιμάσουμε να διορθώσουμε είναι πιθανόν να φτάσουμε σε καταστάσεις πλήρους ασυνεννοησίας.

Τι θα συμβεί, επί παραδείγματι, αν μπούμε σε ταξί και ζητήσουμε από τον οδηγό να μας πάει σε κάποιο σημείο στην «οδό Κηφισιάς»; Η «Κηφισιά» κάνει στη γενική «Κηφισιάς» και είναι εκ πρώτης όψεως ακατανόητο το από πού έχει προέλθει το «Κηφισιάς». Τι θα καταλάβει, όμως, ο οδηγός μας, καθώς και οποιοσδήποτε άλλος, αν του το πούμε έτσι; Μάλλον το παραμικρό. Όπως προσφυώς, σημειώνει στην εισαγωγή του βιβλίου ο Χριστόφορος Χαραλαμπίδης, ακαδημαϊκός και ομότιμος καθηγητής του ΕΚΠΑ, ο Παππάς ξέρει πως η γλώσσα είναι ζωντανός οργανισμός και υπό αυτή ακριβώς την έννοια, είναι καλύτερο να μην επιμένουμε ανυποχώρητα στη «λαθολογία» (όπως στο προηγούμενο παράδειγμα), όπως και να μη βιαζόμαστε να υψώσουμε απαγορευτικά τείχη στην είσοδο και στην ενσωμάτωση νέων λέξεων και καινούργιων τύπων, που αποτελούν είτε δάνεια από άλλες γλώσσες (δεν υπάρχουν γλώσσες που να μη δανείζονται από άλλες γλώσσες) είτε ευφυείς προσαρμογές ξένων λέξεων τα ελληνικά.

Θα μπορούσα να γεμίσω το ανά χείρας άρθρο, με άπειρα ευρήματα από τις εργώδεις ανασκαφές του Παππά, και να αποδείξω κατ' αυτόν τον τρόπο και το αστείο του χιούμορ του.

Περισσότερο, εντούτοις, από μια ωραία συλλογή μαργαριταριών ενδιαφέρει το αδέσμευτο πνεύμα του συγγραφέα, το οποίο θα συναντήσουμε και στα ιστορικά και εγκυκλοπαιδικά του σημειώματα (έχω ήδη μιλήσει για τα γλωσσικά και για τα μεταφραστικά). Ο Παππάς ψάχνει εδώ, όχι τον εντυπωσιασμό και τη μάταιη επίδειξη γνώσεων, με τις οποίες θα αφήσει κατάπληκτο τον αναγνώστη, αλλά μια μέθοδο για να εγκλιματίσει ιστορικές λεπτομέρειες και ιστορικά ανέκδοτα στην τρέχουσα κοινωνική ή πολιτική συγκυρία. Και όλα αυτά, θα του δώσουν ξανά την ευκαιρία να αναφερθεί σε ονόματα και σε εξελληνισμούς προσώπων και τόπων, κεντρίζοντας τις πλέον ευφρόσυνες διαθέσεις μας.

Στον χορό θα λάβουν μέρος και τα βιβλιογραφικά και τα βιβλιοκριτικά σημειώματα, όπου η αγάπη για τη λογοτεχνία δεν σκιάζει την ετοιμότητα του κριτικού για διεισδυτικές επιστημονικές και όπου για άλλη μια φορά, η ανάλαφρη ατμόσφαιρα θα μετατραπεί σε χρυσή ευκαιρία για πολύ σοβαρές και κρίσιμες συζητήσεις.

Ας διαβάσουμε πολλές φορές το βιβλίο του Παππά κι ας το ανοίξουμε κάθε φορά σε διαφορετική σελίδα. Θα ανακαλύψουμε κάθε φορά τον ίδιο συνδυασμό: την πάση θυσία αποφυγή της σοβαροφάνειας με την ανάγκη να μη χαθούν από το βλέμμα μας καταστάσεις που έχουν κατά πάσα πιθανότητα, να κάνουν με όλους μας.

ΑΠΕ-ΜΠΕ/Β. Χατζηβασιλείου

ΕΝΑ ΑΛΜΠΟΥΜ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

Η «πρωινή δόξα» δεν είναι αυτό που νομίζετε...

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Η επανασύνδεση των Oasis απέδειξε ότι μόνο του σπανού τα γένια δεν γίνονται, που λέει και η παροιμία. Οι αφοι Γκάλαχερ βάλανε στην άκρη (τη βάλανε όντως;) την παλίμψηστη έχθρα τους, μπροστά στον πακτωλό που προφανώς θα φέρει μια σειρά συναυλιών.

Εάν φυσικά δεν πλακωθούν επί σκηνής.

Πριν από 29 χρόνια όμως, ήταν στα καλύτερά τους και έβγαζαν αυτό που θα μπορούσε να είναι το White Album της brit pop.

Το (What's the Story) Morning Glory? είναι ένα από τα καλύτερα άλμπουμ του ροκενρόλ, άξιος συνεχιστής

του πρώτου τους δίσκου, ένας κανονικός θρίαμβος. Εκτός από τις σούπερ επιτυχίες Don't Look Back In Anger και Wonderwall που απέδειξαν ότι πρώτον, τίποτα δεν είναι παρθενογένεση και δεύτερον θέλει και ταλέντο για να μην μένει σε αυτό που σου θυμίζει, αλλά να εκτιμάς αυτό που ακούς, ο δίσκος είχε ένα σωρό εξαιρετικά κομμάτια: Roll with it, Some might say, Cast no shadow και Champagne Supernova για παράδειγμα, ήταν εξαιρετικές «λυστείες» των Beatles και, λιγότερο, των Stones, αλλά και των Kinks (και των REM).

Το What's the Story πυροδότησε έναν οξύ διχασμό στο βρετανικό ροκενρόλ, αντίστοιχο της εποχής Beatles εναντίον Stones. Οι Oasis ήταν η εργατική μπάντα του Μάντσεστα, θαμώνες του Maine

Road, στα κορ της Σίτι και υπήρξαν (και συνεχίζουν να είναι) αλάνια του Madchester για χρόνια. Απέναντί τους βρέθηκαν οι Blur, πιο μεσοαστοί και με πιο εστέτ ήχο. Η αντιπαλότητα στους πίνακες επιτυχιών μεταφέρθηκε ακόμα και μέσα στα... γήπεδα, σε φιλανθρωπικά ματς.

Τα πράγματα άλλαξαν αργότερα, όταν οι Γκάλαχερ διέλυσαν τη μπάντα και ο βασικός συνθέτης, ο Νόελ (ο Λίαμ δεν έκανε σχεδόν τίποτα εκτός από το να τραγουδάει, αλλά ήταν η «μούρη» του συγκροτήματος), τα ξαναβρήκε με τον Γκράχαμ Κόξον.

Όσο για την «πρωινή δόξα», τη morning glory δηλαδή, είναι το ταξινομικό όνομα για μια σειρά φυτά που ανθίζουν κυρίως το πρωί. Είναι επίσης και μια αργκό για την πρωινή στύση...

ΣΙΝΕΜΑ

7 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

«Ο Περικλής στην Αμερική»

Το Photometria in Motion, στο πλαίσιο του Διεθνούς Φεστιβάλ Φωτογραφίας Photometria, προβάλλει τη Δευτέρα 7 Οκτωβρίου, στις 20:00, στον πολιτιστικό πολυχώρο «Δημ. Χατζής», στα παλαιά σφαγεία, την ταινία «Ο Περικλής στην Αμερική» του John Cohen, διάρκειας 68'.

Η ταινία αυτή φιλοτεχνεί το μουσικό πορτραίτο του Περικλή Χαλκιά, κλαρινίστα μετανάστη, και της ηπειρώτικης κοινότητας στην Αμερική, εξερευνώντας τις φιλοδοξίες, αλλά και την αμφιθυμία των Ελληνοαμερικανών. Είσοδος ελεύθερη.

14 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Standup: Μιχάλης Σεβαστέρης

Ο Μιχάλης Σεβαστέρης είναι ένας από τους ιδιότυπους standupers στην Ελλάδα και στις 14 Οκτωβρίου έρχεται στο Θυμωμένο Πορτραίτο με την παράσταση best of stand-up comedy.

Προώληση στο more.com 10 ευρώ, ταμείο 12 ευρώ.

ΘΕΑΤΡΟ

11-14 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

«Τα λόγια της πλώρης μου»

Τον θεατρικό μονόλογο «Τα λόγια της πλώρης μου», βασισμένο στο έργο του Ανδρέα Καρκαβίτσα, φιλοξενεί το Θέατρο «Actina» (Αννης Κομνηνής 8) στις 11, 12, 13 και 14 Οκτωβρίου, στις 21:00.

Σκηνοθετεί ο Πάννης Βαρβαρέσος. Ερμηνεύει ο Σαμπών Φύτρος. Στο σημείωμα του σκηνοθέτη αναφέρεται μεταξύ άλλων: «Κάπου ανάμεσα σε Κόλαση και σε Παράδεισο... Μέσα σε ένα μουσείο. Ένας Ξεναγός μας παρουσιάζει ένα σπάνιο έκθεμα. Τον Ναύτη.

Εκεί απ' όπου ξεκινάει ένα ταξίδι σε πελάγη μνήμης και φαντασίας. Μέσα σε μια θάλασσα, πότε άγρια και πότε όχι, ξεπηδούν σαν σκιές οι μνήμες και τα μυθικά τέρατα, οι φόβοι και τα πάθη, οι παλιές κι οι νέες αγάπες. Έχοντας ως οδηγό τη ζωή του Ναύτη, με τον Ξεναγό να ρίχνει άγκυρες της δικής του ζωής και σκέψης, το παρελθόν συνδέεται με το παρόν και το μέλλον. Οι δύο χαρακτήρες, κατά τη διάρκεια του έργου, μας μιλούν για ταξίδια, για στάσεις, για λιμάνια, για ζωές...».

Εισιτήριο 12 ευρώ, 10 ευρώ το μειωμένο. Κρατήσεις/πληροφορίες: 6974865401 & more.com

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

12 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

«Δημιουργικές Συναντήσεις» στην Πινακοθήκη Αβέρωφ

Οι Δημιουργικές Συναντήσεις επιστρέφουν στην Πινακοθήκη Ε. Αβέρωφ στο Μέτσοβο.

Θα «συνδιαλεχθούν» το έργο του σερ Πίτερ Μπλέικ με μία νέα δημιουργία του Σταύρου Κοτσιρέα, από τις 12 Οκτωβρίου έως τις 12 Ιανουαρίου.

Πρόκειται για την πρώτη έκθεση έργων του αποκαλούμενου ως «νονού» της βρετανικής ποπ αρτ στην Ελλάδα, η οποία, μαζί με τη συμμετοχική εγκατάσταση του Έλληνα καλλιτέχνη, προσκαλεί το κοινό να συμβάλει στη δημιουργία ενός νέου αφηγήματος για την εποχή μας, σε επιμέλεια των ιστορικών τέχνης Αννίτας Αποστολάκη και Αναστασίας Μανιουδάκη.

Τα εγκαίνια θα γίνουν στις 12 Οκτωβρίου, στις 12 το μεσημέρι.

Η έκθεση λειτουργεί καθημερινά (εκτός από Τρίτη) τις ώρες: 10:00-16:00.

